

Hogy vihet félre, hogyan téríthet el a lényeges kérdéstől a magyarság?

Igen. A nyelv egy hatalmas lehetőség: lehetőség a dicsőségre és a kárhozatra is, vagy, ahogy Te írod: a bűnre vagy a bűnbánatra, az irány elvételére és megtalálására. Ugyanakkor ez a kis szervünk a szánkban mindkettő eszköze lehet. Rajtunk fordul mi nyilvánul meg rajta keresztül belőlünk. Életünk pillanatnyi teljességéről szól a nyelv segítségével a száj. Arról a minőségről, ami mind a magyar szó, mind a vagyok szó mögött éppen ott van. Úgy vettem észre, az általánoshoz képest az egy más színvonal, amikor elkezd valaki – nem egy profi, hanem egy egyszerű ember – a magyar nyelvről, a magyarságáról beszélni. Nagyon rá kell érnie. Bizonyos mértékben szabadulnia kell a mindennapi darálójából és olyanokkal kellett találkoznia, akiket ez a téma – téma: ami adva van – szintén érdekel. Azonban, hogy ez a beszélgetés hová vezet? A színvonal csökkenhet vagy nőhet, vagy kezdetben nőhet, majd csökken. Esetleg még a közös érdeklődést is szétverheti. „A szív bőségéből szól a száj”. Magyarul megnyilvánulni...

És talán még egy. Ma nagy divat a szavak elemzése, eredeti jelentésének keresése. Igen. Ezek a szavak, mint pl. a jelenlét, a közösség, a megmagyaráz, anyanyelv értelme a sok felszínes használat miatt nagyon egysíkú lett. Belemenni ebbe a mélységükbe, az eredeti értelmükbe olyan lehetőség, ami talán nemcsak a latinnál vagy ógörögnél, hanem a magyarnál is egy új irányt, új szemléletet eredményezhet a régi mellé. Mások: anyánk, tanítóink, költőink gondolatai nemcsak arra valók, hogy megőrizzük őket, hanem hogy továbbgondoljuk. Talán ezt (is) hiányolta nálunk Gyurka bátyánk is. Idézni, ismételni, követni egy nagyobb nagy dolog, de minőségileg más a továbbgondolás, a továbbélés, továbbmélyítés a forrás felé. A magyar szavak eredeti értelme...

„Magyar önazonosságom megkeresztelése” kifejezésed pontosan fejezi ki azt, amit meg próbálok erősíteni. A hazafiság, a magyarságtudat, a magyar ösztönös érdek, a magyar kulturális értékek ismerete és élése nélkül nincs mit megkeresztelni, nincs mit „odaadni”, „eladni”. Megnyerni, kihalászni csak az tud, akinek már nincs más a szívében, vagy semmi másra nem törekszik, mint Apuka szava, ami mindenkinek saját nyelvén szólna. Akik megélték azt mondják, hogy ennél nagyobb „energiaforrás” nincs, csak a kapcsolatnak vele ma sok feltétele hiányzik. Ugyanakkor nem léphetünk ki abból, amiben benne élünk, állunk: életünk, magyarságunk szintje. Állandó küzdelem ez: magyar vagyok? – ember vagyok? De éppen melyik és milyen szinten? Magyarság – emberség! Amikor egy új jelentkező jön a csoportba, először a célját kérdezzük, majd az érdeklődési területét, mert elkezdni beszélgetni, kapcsolatot teremteni csak ezek mentén lehet. Ha ez utóbbi a hazafiság, a hazaszeretet, a magyarság, akkor már csak a megfelelő beszélgetőpartnert kell megtalálni. Azt, „aki ott van” – mint írod. A többi, a magyarságban, majd az emberségben, az „én vagyok”-ban fejlődés, majd lassan hozzáadódik, ha jön és marad türelem,

figyelem és értelem. Talán ez az út, az igazság és az élet. Fejlődési szintek, fokozatok...

Köszönöm a gondolat-ébresztőt.

Barátsággal

F. Pista

FERENCZINÉ PIROSKA

A MAGYARSÁGTUDATUNK GONDOLAT FÜZÉRHEZ

Onnan kezdeném, először hogy 1979-ben mentünk öten Erdélybe, kettő ebből kispap volt.

Csiksomortánban, Vicében voltunk, számos szép területet bejártunk, három ottani papneveldei testvért kerestünk fel. Érdekes és megrettentő élményem volt, amikor közös beszélgetéskor – az ottaniaknak – elmondtam, hogy nem kellene az akkori körülményekkel foglalkoznunk (ottani elnyomás), hiszem a „mi országunk nem evilágból való”! A csiksomortáni pap-palánta úgy nézett rám, mint ha megölte volna az édesanyját! Ők ezt akkor nem értették meg! Most is vannak erdélyi kapcsolataim, most sem értik meg a fentieket!

Nekem a következő kérdésem: egyik felem magyar, másik lengyel, másik zsidó, akkor én ki vagyok?

De szinte minden honfitársam belefutna abba, hogy 80%-ban nem magyar! Nem kellene nekünk továbbiakban sem foglalkozni a nacionalizmussal, hanem inkább az isteni eszményekkel! Én hálát adok a Teremtőnek, hogy a Borkorban ez iránt nem voltak az öntudatban túltengések!

Fontosabbnak tartom azt, hogy a Föld 12-órájától 2 percre tartunk! Az ökológiai problémáink nagyon fontosak! (12 órákor vége a Földnek!)

Minden háború és viszály abból adódik még ma is, hogy észak és dél, szunnita és síita, kurd vagy kmer, baszk, stb. vallási viszályból áll. Minden viszály okozója a VAL-LÁS! Van egy olyan ábrándom, hogy a vallás, ha elhal, megszűnik a probléma! Mindenki egyenlő. elfogadjuk egymást, mindenki egyenlő eséllyel indul...stb.

(John Lennon)

Én teljesen elhiszem, ill. szeretném, ha így lenne! Ne nacionalisták legyünk, hanem Istennek elkötelezettek!

Mindenki véleményét tisztelve.

TRÁSY ÉVA

MAGYARSÁGOM...

Kedves Tibor és Mindenki!

Kezet szorítok veled ezért az írásért! Jól kiegészíti a Náci írását. Úgy gondolom, s talán ez F. A. -nak is válasz, hogy az élet minden vonatkozásában kell tudnom ki vagyok, és azt fel is kell vállalnom.

Tudom a nevemet. Én vagyok X. Y., és vállalom. Vállalom a családomat, és kiállok értük, ha szükséges. Van egy

tanult képesítem, egy foglalkozásom, és vállalom a felelősséget a munkámért. Van egy lakóhelyem. (társasház, falu, stb.) Részt veszek a karbantartás, a lakók érdekeinek képviselésében: közgyűlés. Van egy településem. Érdekel a sorsa, fejlődése, amennyiben rajtam áll, hallatom a hangom a meggyőződésem szerinti helyes tettek megvalósításáért.

Van egy országom, nekem Hazám, egy népem, amelyből származom. Megélhetést adott a szüleimnek, kenyeret a családnak, iskoláztatott, társadalmat biztosított számomra. Hálás vagyok, sajátomnak érzem és felelősséggel tartozom érte.

A Róka azt mondja a Kishercegnek: "felelős vagy azért amit megszelídítettél" Én felelős vagyok a hazámért is. Nagyon kis mérték esik rám, de azt a kicsit fel kell vállalnom. "Légy felelős értem" Felelős vagyok a közösségemért, a személyekért, az utánuk-menésért.

Teréz anya azt mondja: "nem az a fontos, hogy mit teszel, hanem, hogy mennyi benne a szeretet." És itt a hangsúly: mindezt keresztény voltomban teszem. Az az alap motívumom, hogy Isten irántam való szeretetét azzal viszonzom, hogy továbbítom az itt felsorolt tevékenységeimben. És mivel Ő számomra az Alfa és Ómega az Ő nevében és lehetőleg az Ő nevével teszem. Az ember jogosan örülhet, és büszke lehet a saját, és ősei teljesítményeire. Nem a hiúság vezérlésével, hanem az Isten segítségével elért eredményekre.

Így vagyok büszke Hazám, történelmünk eredményeire is. Szeretem a Himnuszunkat. A mi himnuszunk: imádság. (Jó, a kornak megfelelő szemlélettel). Sírta a meghatódottságtól, mikor először rájöttem, hogy nem az ellenség elpusztítását kéri, hanem védelmet a küzdelemben. Voltak és vannak is nemzetemnek bűnei. És nekünk egyenként nincs?

Szt. István óta Mária országának tudjuk magunkat. Ugyanígy a lengyelek is, és még ki tudja hány ország. És most veszekedünk azon, hogy ki inkább? Nem elég nagy Mária palástja, hogy mind elférjünk alatta?

A nemzeti öntudat nem sovinizmus. Nem jelenti azt, hogy különbek vagyunk másoknál. De azt sem, hogy alább valóak. (mint ahogy most megpróbálják elhíttetni a világgal és velünk is)

Ki a magyar? Aki annak vallja magát. Petőfinek az apja szerb volt, az anyja tót, (állítólag még magyarul sem tudott) és ki vonja kétségbe Petrovics- Petőfi magyarságát?

A nyelvünk! Nem tehetünk róla: örököltük. Egyedül vagyunk. Egy európai nyelvcsaládhoz se tartozunk. De, mint kakukkfőőkák elismerten kiválóak vagyunk. Csak ezt sem becsüljük igazán, nem vigyázunk rá, hagyjuk elsilányítani. Sajnos a technikai fejlődés is túllép ékes fogalmainkon. (A Toldihoz már szómagyarázatok kellene az iskolában)

Sokat szeretnék még írni, de már ez is sok...

szeretettel: Éva (néni)

FARAGÓ FERENC

TANYAI SZILÁNKOK...

Nincsenek *helyi* igazságok, a magyaroké, a románoké, a tótoké, a szerbeké, a... Csak *egyetemes* isteni igazság létezik, amely egyaránt érvényes a magyarokra, a románokra, a tótokra, a szerbekre a,...

Ha magyarságodban az egyetemes emberit tudod megmutatni, nem vagy nacionalista.

A Magyarhon újra áldozat – áldozat a globális tőke oltárán.

Magyarság. Törekedhetünk ugyan *területi* autonómiára, de ez *szellemi* autonómia nélkül nem fog sikerülni.

A hazafi és *hazafi* között gyakran akkora különbség van, mint hazafi és *áruló* között.

Politikai helyzetkép. Miközben megtömte a *zsebét*, a *szíve* tele lett a haza iránti érzett aggodalommal.

A hazafiság és a háború nagyon közel került egymáshoz, pedig valójában óriási a távolság köztük.

Értelmező szótár. A *nacionalizmus* a *hazafiatlanság* egyik formája.

Rablóbból lesz a legjobb pandúr. Kommunistából lesz a legjobb *kapitalista*. Diktátorból lesz a legjobb *demokrata*. Hazaárulóból lesz a legjobb *hazafi*.

Szeretem a hazámat, nekem Magyarország a legszebb, a legnagyobb, a legjobb – ha francia, vagy olasz, vagy német lennék, akkor is ugyanezt mondanám Franciaországról, Olaszországról, Németországról...

Trianon: hajléktalannak lenni saját hajlékunkban...

Eu-zászlót lenget a szél... - most ilyen szelek járnak.

Nem a tömegmozgalmak *harsány jelszavai* viszik előre a világot, hanem a *szerelmes suttogások*.
